

Cristina Gómez, oboè
Mario Häring, piano
Sara Ferrández, viola

ECHO Rising Stars

Dimecres, 9 de juny de

2021 – 20 h

Petit Palau

Programa

Cristina Gómez, oboè

(Jove talent internacional presentada pel Palau de la Música Catalana i l'Auditori)

Mario Häring, piano

Sara Ferrández, viola

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Trio en Mi bemoll major, KV 498, “Kegelstatt”

Andante | Menuetto | Rondeaux: Allegretto

Johann Wenzel Kalliwoda (1801-1866)

Morceau de Salon, op. 228, per a oboè i piano

Johannes Brahms (1833-1897)

“Andante en Re menor” (inspirada en el poema escocès Edward) de les *Quatre balades de piano, op. 10*

Robert Kahn (1865-1951)

Serenata en Fa menor, op. 73, per a oboè, viola i piano

Allegretto grazioso e moderato | Vivace | Variationen
uber ein Eigenes Thema

Charlotte Bray (1982)

This oder Eden

Obra per encàrrec del Palau de la Música Catalana,
L'Auditori i ECHO Rising Stars (estrena)

Durada aproximada del concert: 70 minuts, sense pausa

Concert enregistrat per Catalunya Música
#jovestalents #novacreació

Comentari

Sorgit durant la segona meitat del segle XVIII, el trio amb piano inicialment va ser considerat una variant de la sonata per a violí i *pianoforte*. El violoncel, o en el cas d'avui la viola, donava suport a la mà esquerra del pianista, és a dir, els greus relatiu dels primers pianos. Al seu torn, la mà dreta intentava competir melòdicament amb el violí o l'instrument de tessitura més aguda. En aquest cas, l'oboè. Aquesta fórmula en què el solista acostumava a ser un instrument de vent era practicada per músics professionals i diletants. I és que el consum de música domèstica va motivar agrupacions com el *Trio per a clarinet, viola i piano*, KV 498, “de les Bitlles” (1786) que Mozart va escriure per als seus amics Von Jacquin, amb els quals el va estrenar tocant ell mateix la viola. Dividit en tres moviments, amb un “Minuet” al centre, es clou amb un “Rondó” el tema principal del qual està emparentat amb el segon bloc temàtic de l’“Andante” inicial.

Sens dubte, l'arrelament de les Harmoniemusike i les pàgines dedicades per l'Escola de Mannheim i altres compositors centreeuropeus i francesos van consolidar l'oboè com un instrument solista de primer ordre. Si durant el Barroc havia estat un dels grans protagonistes, durant el Romanticisme es va veure relegat per la difusió i popularitat d'altres instruments de vent. En aquest sentit, es va mantenir com una eina de difusió musical en sessions que, alhora, eren una trobada social i un recital destinats a satisfer l'oci de músics aficionats que exhibien les seves habilitats davant d'un cercle reduït d'amics i coneguts. Música de consum, doncs, en ocasions amb afany de permanència, concebuda per agradar i procurar distracció a partir de formes pròpies de l'època, com els preludis, els nocturns, els capricis, les romances, les paràfrasis, les fantasies o les balades. Aquestes van ser concebudes com una prolongació sonora del pensament i del *pathos*, tot intensificant la immediata expressiva com demostren *Morceau*

du Salon, op. 228 (1862) de Kalliwoda i la *Serenata en Fa menor*, op. 73 de Robert Kahn amb el seu interessant canvi expressiu transitant des d'un caràcter més melancòlic i poètic fins a un final més jovial i brillant. Com el *Trio* de Mozart, de tessitura força central, ambdues obres originalment són per a clarinet.

D'altra banda, la primera de les *Balades* op. 10 (1854) de Brahms s'emparenta formalment i expressiva amb aquest univers. Es tracta d'una composició inspirada en la recopilació folklòrica *Stimmer Völker* de Herder, que es desenvolupa com un melodrama instrumental on destaca la secció central: de caràcter heroic en Re major sobre un motiu de quatre notes (tres breus i una llarga semblant al de la *Cinquena Simfonia* de Beethoven), i que apunta a la densitat de textura, riquesa dels baixos, el paper actiu de la mà esquerra i el joc d'octaves pesants per potenciar la sonoritat que caracteritzen la literatura pianística de Brahms.

Per últim, la compositora britànica Charlotte Bray estrena un encàrrec coordinat per tres institucions. S'obre amb un uníson de l'oboè i el piano imitant el repicar de les campanes en un ambient ominós, desenvolupat sobre un batec del piano que simula la fluctuació d'un pèndol fins que un solo de l'oboè l'interromp. El segon moviment hi contrasta pel seu caràcter aeri, amb efectes arpegiats, de dinàmiques molt contingudes, petits jocs de trinats. Encadenat, sense pausa, el tercer és el més breu i el que estableix una dialèctica més clara de pregunta-resposta entre els instruments emprant un llenguatge dissonant, que acaba sense un repòs harmònic i justifica l'interrogant sobre aquest altre Edèn amb què la compositora ha batejat l'obra.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf, historiador de l'art i professor de la UIC.

Biografies

©feliXbroede

Cristina Gómez, oboè

Nascuda a Linares (Espanya), va obtenir la llicenciatura i un màster a l'Acadèmia de Música i Teatre de Rostock, amb Gregor Witt. Guardonada en el 60è Concurs Internacional de Música ARD i guanyadora del Premi BR-Klassik i del concurs Internationaler Instrumentalwettbewerb Markneukirchen, és descrita com una oboïsta *“que combina la brillantor tècnica amb l'expressivitat musical, un impressionant virtuosisme amb la delicadesa artística i que està dotada d'un prodigiós instint natural”* («Süddeutsche Zeitung»).

El 2013, amb vint-i-dos anys, va ser nomenada principal oboïsta solista de la Staatskapelle de Berlín, sota la batuta de Daniel Barenboim. A més a més, des de l'octubre del 2015 és professora adjunta de la Universität der Künste de Berlín.

Gómez va debutar l'any 2019 en recital al Carnegie Hall de Nova York i a la Pierre Boulez Saal de Berlín amb l'aclamat pianista Michail Lifits.

Ha actuat com a solista amb orquestres de renom, com la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Münchener Kammerorchester, Orquestra Simfônica do Estado de São Paulo i West-Eastern Divan, entre d'altres, i sovint és convidada per participar amb orquestres capdavanteres mundials, com la Berliner Philharmoniker, Chamber Orchestra of Europe, Festival de Bayreuth..., on toca sota la batuta de directors de renom, com Sir Simon Rattle, Riccardo Muti, Zubin Mehta i Andris Nelson.

En música de cambra, col·labora freqüentment amb artistes de la categoria de Daniel Barenboim, Guy Braunstein, Kian Soltani, Pablo Ferrández, Claire Huangci, Michail Lifits, Castalian Quartet o amb el Calidore String Quartet, en sales de concerts i festivals destacats, com els de Lucerna, Mozarteum, Musikverein, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, Festival East Neuk o el prestigiós Festival Ravinia als EUA.

Recentment ha enregistrat diversos concerts per a oboè amb l'orquestra West-Eastern Divan i Daniel Barenboim que encara no s'han publicat.

Cristina Gómez Godoy viu a Berlín i toca un oboè de Ludwig Frank.

Biografies

Mario Häring, piano

Nascut a Hannover (1989), va créixer a Berlín. Provenient d'una família de músics japonesos-alemanys, es va iniciar al piano i el violí als 3 anys i el 1994 ja va seguir les primeres lliçons de piano. Abans d'acabar l'escola secundària va esdevenir alumne del professor Fabio Bidini a l'Institut Julius-Stern de la Universitat de les Arts de Berlín i del professor Karl-Heinz Kämmerling a l'HMTM de Hannover. Completà els estudis de llicenciat amb els professors Kämmerling i Lars Vogt. I el 2017 va obtenir la màxima qualificació en la categoria de màster.

Ha fet classes magistrals, entre d'altres, amb Paul Badura-Skoda, Pascal Devoyon, Anatol Ugorski, Walter Blankenheim i András Schiff. A més, assisteix habitualment a cursos a l'Acadèmia Internacional de Música de Liechtenstein, d'on és becari. També té beques de la Deutsche Stiftung Musikleben i la Fundació Werner Richard-Dr. Carl Dörken.

El 2018 va guanyar el segon premi del Concurs Internacional de Piano de Leeds i el Premi Yaltah Menuhin a la millor interpretació de música de cambra. Va debutar amb orquestra amb la Berliner Symphoniker a la seva seu el 2003, n'han seguit a Constança, Teatre Metropolità de Tòquio, Tokyo Bunka Kaikan i la Berliner Philharmoniker sis vegades més.

Continua oferint concerts a sales de renom, com la Konzerthaus de Berlín, Laeishalle d'Hamburg i Suntory Hall de Tòquio. Igualment, ha estat convidat a festivals com el Braunschweig Classix Festival, Schwetzingen Festival, International Steinway Festival, Musikfestival de Schleswig-Holstein, Lucerne Festival Ark Nova a Matsushima, Kissinger Sommer i festival de música de cambra Spannungen de Heimbach.

La primavera del 2017 va ser el primer “intendent en residència” del festival recent fundat Alpenarte a Schwarzenberg (Àustria). Ha actuat al Japó, la Xina, Namíbia, Finlàndia, Itàlia, Espanya, Grècia, Liechtenstein, Àustria, Luxemburg, els Estats Units i Suïssa.

A més de compromisos amb orquestra i com a solista, Mario Häring també es dedica a la música de cambra. Passió que comparteix amb el violinista Noé Inui, amb qui va llançar el CD *Identity*, nominat per l'ICMA. Al seu nou àlbum, nominat a l'ICMA i Opus Klassik, ... *les Préludes sont des images*, Häring ofereix interpretacions atmosfèriques d'obres de Debussy.

Biografies

Sara Ferrández, viola

Nascuda a Madrid (1995) en el si d'una família de músics, va començar a tocar la viola als 3 anys, i va començar a actuar als escenaris als 7 anys en algunes de les sales més importants d'Espanya, com l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Auditorio Príncipe Felipe d'Oviedo o Auditori de Barcelona. Als 13 anys ingressà a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía. Posteriorment completà els estudis a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín, on estudià amb Tabea Zimmermann i amb qui continua ampliant coneixements.

Està desenvolupant una carrera internacional, amb actuacions a sales emblemàtiques, com la Philharmonie de Berlín o Victoria Hall de Ginebra. El 2013 va tocar com a solista amb la Sony Orchestra, sota la batuta de Frans Helmerson, i el 2014 va tornar a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid.

Les crítiques en destaquen la calidesa, naturalitat i seguretat que desplega a l'escenari, trets que la converteixen en una intèrpret de referència entre els joves de la seva generació. Gràcies a la seva visió innovadora de la música per a viola i el seu extens repertori, ha sabut arribar amb el so del seu instrument a una gran varietat de públic.

Devota de la música de cambra, és convidada amb freqüència per tocar en festivals de prestigi, com a l'Acadèmia Kronberg (Frankfurt), on va actuar amb Gidon Kremer, Steven Isserlis, Christian Tetzlaff i Vilde Frang, i també al Festival de Verbier (Suïssa), Bad Leonfelden (Àustria), Musika-Música (Bilbao), Casalmaggiore (Itàlia) i més recentment a Zagreb (Croàcia). També ha tocat amb l'Ensemble Mutter Virtuosi amb la prestigiosa violinista Anne-Sophie Mutter.

És membre de la Karajan Akademie des del desembre del 2019, fundada fa quaranta anys per Herbert von Karajan, on joves músics de gran talent reben ensenyances de membres de la Berliner Philharmoniker.

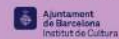
Sara Ferrández toca amb una viola de Stephan Peter Greiner del 2015.

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021-2022

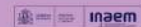

Consulta la programació
i reserva el teu abonament
a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Celebrem la vida!

Sinfonies de Brahms amb
Daniel Harding

Gabetta, Accademia
Nazionale di Santa Cecilia
& Pappano

Joyce DiDonato

Yuja Wang

Orquestra Filharmònica
de La Scala & Chailly

L'enfance du Christ de Berlioz amb
John Eliot Gardiner

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann

Radamisto de Händel amb
Philippe Jaroussky
& Il Pomo d'Oro

King Arthur i The fairy queen de Purcell amb
Vox Luminis

Leonidas Kavakos
& Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Berlín

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

També et pot
interessar...

Palau Cambra

Quartet Gerhard

—Quartets dedicats a Haydn per Mozart (V)

Quartet Gerhard

Lluís Castán, violí I

Judit Bardolet, violí II

Miquel Jordà, viola

Jesús Miralles, violoncel

W. A. Mozart: *Quartet de corda núm. 16, en Mi b major, KV 428*

R. Gerhard: *Quartet de corda núm. 1*

C. Debussy: *Quartet de corda en Sol menor, Op. 10.*

Dimecres, 30.06.21 –20h

Petit Palau

Preu: 15 €

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCENICAS DE LA AMERICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION